

I. Progresul în ceea ce privește propunerea de Directivă CSRD

În luna ianuarie 2022 au avut loc discuții intense la Bruxelles privind [propunerea de Directivă CSRD](#).

Raportorul Parlamentului European pentru Directivă a prezentat în luna noiembrie un număr de 53 de amendamente, dintre care 4 se referă la modul în care auditorii pot sau nu pot presta servicii de asigurare independentă în ceea ce privește **raportările de sustenabilitate**, în condițiile în care sunt și auditori statutari. Amendamentele [sunt disponibile aici](#).

Amendamentul cel mai disputat (care urmează să facă obiectul mai multor dezbateri în Consiliul Europei și în Parlamentul European înainte de finalizarea legislației) este cel legat de oportunitatea interzicerii ca auditorul statutar să poată fi aceeași entitate care să auditeze și raportul de sustenabilitate. Ideea de compromis în privința acestui amendament este ca auditorul statutar **să poată** elabora și rapoartele de sustenabilitate.

În favoarea ideii ca auditorul statutar să poată întocmi și acest raport sunt următoarele argumente:

1. Raportul de audit și cel de sustenabilitate trebuie să ajute în final companiile să ia decizii mai bune. De aceea, conectarea raportărilor financiare cu viitoarele raportări de sustenabilitate, prin intermediul auditorului statutar care să poată presta pentru aceeași companie și servicii privind rapoartele de sustenabilitate este în sensul luării unor decizii mai bune de către management;
2. Scopul propunerii de Directivă este de a oferi și investitorilor informații integrate de care au nevoie. În cazul în care ar avea două raportări diferite (cea financiară și cea de sustenabilitate) în urma a două misiuni de audit separate, foarte probabil vor apărea dificultăți de interpretare și reconciliere. Scopul este să fie oferite investitorilor informații compatibile, astfel încât să fie mai bine informați;
3. Separarea raportului de sustenabilitate de cel privind situațiile financiare nu poate decât să crească riscul apariției unor inconsecvențe între cele două;

4. În esență, informațiile de sustenabilitate trebuie să aibă o translatare coerentă în situațiile financiare, aspect la care deconectarea raportului de sustenabilitate de cel aferent situațiilor financiare **nu ajută**;
5. Este de necontestat că rapoartele de sustenabilitate câștigă teren în ceea ce privește integrarea în guvernanta, strategia, controlul intern și comunicarea companiilor. O dublare a interacțiunii auditorilor diferiți cu aceleași persoane din cadrul companiilor ar putea duce la costuri suplimentare și diminuarea eficienței chiar în cadrul companiilor.
6. Scopul declarat al amendamentului (care ar interzice ca auditorul statutar să nu poată presta și servicii de sustenabilitate în cadrul aceleiași companii) este cel de dezvoltare și diversificare a ofertei de servicii de audit. Însă nu directiva CSRD este instrumentul potrivit care ar putea face acest lucru. Instrumentul pentru creșterea pieței și importanței auditului este în esență întărirea guvernantei corporative și reforma auditului și a raportărilor financiare (pe care Comisia Europeană o are în vedere). Interferența reformei auditului și guvernantei corporative cu directiva CSRD cel mai probabil va crea confuzie.
7. Indiferent cine realizează raportul de sustenabilitate (aceiași sau mai mulți auditori pentru aceeași companie), ceea ce este important e ca raportul financiar și cel de sustenabilitate să fie cât mai integrate. Altfel, există riscul subminării chiar al scopului și motivelor de propunere CSRD, respectiv:
 - a. Propunerea de directivă a apărut pentru că la nivelul Comisiei s-a considerat că rapoartele curente ale companiilor, elaborate conform directivei precedente (NFRD), sunt incomplete sau insuficiente, astfel încât investitorii și alte părți interesate nu obțin suficiente date pe care ar putea să le considere importante;
 - b. Inconsecvențele în raportare fac dificilă comparația în privința datelor raportate de companii în domeniul ESG (mediu, chestiuni sociale, guvernanta).

II. Alte dezbateri instituționale în privința CSRD

- a) Comisia pe probleme juridice din Parlamentul European (Legal Affairs Committee - JURI) are în vedere amendamentele propuse Comisiei Europene, respectiv Amendamentele [AM 54-269](#) și [AM 270 – 616](#), deși membrii Parlamentului European au opinii divergente asupra mai multor chestiuni precum:

- Dimensiunea extinderii – unii membri ai Parlamentului sunt în favoarea includerii IMM-urilor într-o arie de aplicare mai largă, în special companiile mici și mijlocii care operează în așa numitele sectoare de „risc-înalt”, în timp ce alți parlamentari europeni consideră că directiva trebuie să se concentreze DOAR pe companiile mari;
- Momentul introducerii raportărilor de sustenabilitate – se recunoaște urgența introducerii raportărilor, dar este nevoie ca obligațiile de raportare să fie introduse „într-un mod rezonabil”.

Votul Comisiei Juridice pe propunerea de Directivă CSRD este așteptat a fi dat în luna Martie 2022.

Comisia de Afaceri Economice și Monetare (ECON), Comisia de Mediu, Comisia de Sănătate Publică și Siguranță a Alimentelor (ENVI) și Comisia pentru Muncă și Probleme Sociale (EMPL) sunt comisii asociate, ceea ce înseamnă că vor trebui să înainteze opinii la propunerile Comisiei Europene. Raportorul Comisiei ECON este parlamentarul din Suedia – Jessica Polfjard, raportorul Comisiei ENVI este parlamentarul din Portugalia – Lidia Pereira și raportorul EMPL este parlamentarul danez Kira Marie Peter-Hansen.

b) Comisia Europeană caută un Președinte pentru Consiliul EFRAG pentru Raportări de Sustenabilitate.

Comisia Europeană [va nominaliza un Președinte al Board-ului](#) după consultări cu Parlamentul European și Consiliul European. Candidatul ales va fi numit pentru o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea prelungirii mandatului pentru încă 3 ani. Termenul limită pentru depunerea candidaturilor a fost 1 februarie 2022.

EFRAG este responsabil pentru dezvoltarea noilor standarde de raportare în privința sustenabilității.

EFRAG. *The European Financial Reporting Advisory Group* – Grupul European de Consultanță pentru raportările financiare. EFRAG este o entitate privată înființată în 2001 și sprijinită (finanțată majoritar) de Comisia Europeană. EFRAG va fi entitatea responsabilă pentru elaborarea standardelor. La cererea Comisiei, EFRAG a întocmit și publicat un set de recomandări tehnice și un traseu pentru noile standarde ([detalii aici](#)).

Înainte de adoptarea standardelor, Comisia se va consulta cu grupul de experți pentru finanțe durabile al statelor membre și va cere și opinia autorității de supraveghere a pieței de capital la nivel european – ESMA (European Securities and Market Authority).

Un prim set de standarde de raportare în privința sustenabilității este așteptat să fie prezentat de EFRAG la jumătatea anului 2022 și să fie adoptat de Comisia Europeană până în Octombrie 2022. Un al doilea set ar urma să fie adoptat de Comisia Europeană până în Octombrie 2023, specific, pe anumite sectoare.

Până atunci, perspectiva raportărilor de sustenabilitate ar trebui să fie o prioritate pentru marile companii. Acestea nu ar trebui să subestimeze obligațiile de raportare (pe care trebuie să le pregătească din timp).

Chestiunea cheie adusă de directiva CSRD este introducerea serviciului de asigurare de sustenabilitate la nivelul întregii Uniuni. Întâi limitată (nu se aplică tuturor companiilor), această obligație este de așteptat să devină mai pregnantă și, în cele din urmă, să oglindească obligațiile de raportare financiară, deja existente.

Directiva CSRD se va aplica tuturor companiilor mari aflate sub jurisdicția legală a statelor din Uniunea europeană și companiilor listate (cu excepția microîntreprinderilor), ceea ce înseamnă aproximativ 49.000 de companii la nivel european față de circa 11.000 în cazul Directivei NFRD).

O companie „mare” în accepțiunea Directivei, este cea care respectă cel puțin două din următoarele 3 criterii:

- Are cel puțin 250 de angajați;
- Cifra de afaceri anuală depășește 40 de milioane de Euro;
- Are active mai mari de 20 de milioane de Euro.

IMM-urile listate vor fi obligate să facă raportări de sustenabilitate, dar ar urma să aibă trei ani de grație după adoptarea Directivei.

Comisia a propus elaborarea de standarde de raportare de sustenabilitate pentru marile companii și separat, standarde ajustate pentru IMM-uri, pe care IMM-urile nelistate le pot folosi voluntar.

În ansamblu, propunerea urmărește ca raportările de sustenabilitate ale companiilor să fie „de încredere” și comparabile și totodată să simplifice procesul de raportare de sustenabilitate pentru companii. În esență, standardele de raportare ar trebui să ofere o soluție unică astfel încât investitorii și toate părțile interesate să primească informațiile de care au nevoie.

În dezbaterile asupra propunerii de Directivă, care au avut loc în luna ianuarie 2022, au fost exprimate opinii în sensul neincluzerii IMM-urilor în obligațiile

de raportare (nici ale celor listate) sau, inițial, [să nu existe obligații de raportare pentru companiile cu mai puțin de 500 de angajați](#).

III. Argumente pentru rapoartele de sustenabilitate ESG:

În esență, propunerea de directivă CSRD va extinde aria de aplicare a directivei NFRD (Non Financial Reporting Directive), instituind mai multe obligații, pentru mult mai multe companii (începând cu Ianuarie 2023).

Directiva CSRD va fi legată de alte două inițiative: i) [EU Taxonomy](#) și ii) Sustainable Finance Disclosure Regulation (SFDR) – [Informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare](#).

Potrivit studiilor, procesul de investire al companiilor cu obligația respectării principiilor ESG, potrivit studiilor, nu diminuează performanța acestora. Mai multe detalii despre aceste studii sunt disponibile în următorul material de sinteză.